

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3107/2019. (V. 17.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.493/2018/15. számú végzése valamint a Bírósági Határozatok Gyűjteményének közzétételével kapcsolatban a bíróságokra háruló feladatok végrehajtásáról szóló 13/2016. (XII. 22.) OBH utasítás 2. § 4. pont 4.3. alpontjának alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.493/2018/15. számú végzése, valamint a Bírósági Határozatok Gyűjteményének közzétételével kapcsolatban a bíróságokra háruló feladatok végrehajtásáról szóló 13/2016. (XII. 22.) OBH utasítás (a továbbiakban: OBH utasítás) 2. § 4. pont 4.3. alpontja ellen, azok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó szerint a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.493/2018/15. számú végzése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdését. Az indítványozó szerint az OBH utasítás 2. § 4. pont 4.3. alpontja az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésébe ütközik, és ellentétes a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 163. § (1) bekezdésével, ezért sérti a jogalkotásról szóló 2010. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 24. § (1) bekezdését.
- [2] Az indítványozó 2017. november 24-én postai úton bejelentést nyújtott be a Gazdasági Versenyhivatalhoz (a továbbiakban: GVH) a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 43/H. § (1) bekezdése alapján, amely egy tejipari vállalkozás (a továbbiakban: bejelentett) azon magatartását kifogásolta, hogy a honlapján és kültéri, illetve beltéri plakátokon a tejipari hasznosításhoz kapcsolódó állattartás közismert körülményeivel szemben önmagában az állattartási körülményekre alapozva, valószínűsíthetően megtévesztő és valótlan állításokat tett közzé akkor, amikor a bejelentésben megjelölt kommunikációja során „boldog bocikról” és „elégedett tehenekről” tett említést.
- [3] A GVH a bejelentés vizsgálata során adatszolgáltatásra hívta fel a bejelentettet és a beszerzett adatok alapján megállapította, hogy a bejelentő által kifogásolt állítások a bejelentett honlapján, illetve országos promóciós kampány keretében plakátokon és néhány televíziós csatornán jelentek meg. A bejelentett a kifogásolt állításokat egy dokumentumfilmre, az utolsó takarmányvizsgálatról készült jegyzőkönyvre, fényképfelvételekre és egy 2016-ban megjelent szarvasmarha-tenyésztés tárgyú könyvre alapozta, amely szerint a bejelentett tehenészet Európa egyik legmodernebbje. A GVH ezt követően 2018. február 8-án kelt B/1039-010/2017. számú végzésében (a továbbiakban: GVH végzés) a Tpv. 43/H. § (7) bekezdés *b*) pontja alapján megállapította, hogy a bejelentésben foglaltak és a beszerzett adatok alapján a versenyfelügyeleti eljárás megindításának feltételei nem állnak fenn. A GVH végzés indokolása szerint nem valószínűsíthető a bejelentett magatartása kapcsán a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 3. § (1) bekezdése szerinti tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése. A GVH végzés kifejtette, hogy a bejelentett kommunikációja nem a tejiparban hasznosított tehenek életútját mutatja be, hanem azt, hogy a tehenészet felszereltsége és működése mennyire teszi a tehenek számára kényelmessé és kíméletessé a farmon eltöltött időt, ezáltal javítva közérzetüket. A GVH végzés utalt arra, hogy az indítványozó megfelelően alátámasztotta a tehenészettel kapcsolatos állításait. Ugyanakkor a GVH szerint az Fttv. 4. § (1) bekezdése szerinti észszerűen tájékozott, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró fogyasztó tisztában van azzal, hogy a tejipar által már nem hasznosítható állatok levágásra kerülnek, továbbá az állatbarát fogyasztók nyilvánosan elérhető információk birtokában hozhatják meg üzleti döntéseiket. A GVH végzés szerint az indítványozó nem hivatkozott olyan körülményre, amely szerint

a fogyasztók ügyleti döntését befolyásolhatták a kifogásolt állítások, továbbá a reklámban szereplő túlzó, alapvetően szubjektív kijelentések a reklám természetéből adódó mértéket meg nem haladó alkalmazása egyéb-ként sem tekinthető a fogyasztói magatartás torzítására alkalmas állításnak.

- [4] Az indítványozó a GVH végzéssel szemben benyújtott keresetében a GVH versenyfelügyeleti eljárás elrendelésére kötelezését kérte, amellyel összefüggésben a GVH arra való kötelezését kérte, hogy ne a bejelentett tehenészetének modernségét vizsgálja, hanem azon tényállítást bizonyítsa, hogy a bejelentett által tartott szarvasmarhák „boldogok” és „elégedettek”. Az indítványozó keresete szerint a GVH végzés iratellenes, kirívóan észszerűtlen indokolást tartalmaz és közigazgatási alapelveket sértett, valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe is ütközik, mivel a GVH nem a 1211/B/1996. AB határozatban foglaltak szerint járt el. Az indítványozó tudományos kutatásokkal igazolt cikkeket is csatolt a keresetleveléhez.
- [5] A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság 105.K.700.493/2018/15. számú végzésében (a továbbiakban: bírósági végzés) rögzítette, hogy a bejelentési eljárás olyan speciális eljárás, amely nem része a versenyfelügyeleti eljárásnak, és amely során a GVH-t széleskörű mérlegelési lehetőség illeti meg a bejelentés tárgyát képező magatartás kapcsán folytatott jogsértés valószínűsítése terén, amely szükségessé teheti a versenyfelügyeleti eljárás megindítását. A bírósági végzés hivatkozott arra, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint a bejelentéses eljárásban a GVH-nak a „kellő valószínűség” szintjén kell állást foglalnia, magát az érdemi bizonyítást azonban ezen eljárás keretében nem folytathatja le, mert az a versenyfelügyeleti eljárásra tartozó kérdés. A bírósági végzés osztotta a GVH végzés álláspontját a bejelentett vállalkozás által szolgáltatott adatok vonatkozásában, amely alapján helytállóan állapította meg a GVH, hogy a bejelentett indítványozó által kifogásolt állításai ellenőrizhetőek és alátámaszthatóak, míg az indítványozó ezzel ellentétes bizonyítékokat a bírósági eljárás során sem csatolt. A bírósági végzés szerint azok a fogyasztók, akik az állattartás körülményeit figyelembe veszik az ügyleti döntésük meghozatala során, könnyen hozzáférhető információk alapján megalapozott döntést tudnak hozni, amelyet az olyan túlzó, nem szó szerint értendő, szubjektív kijelentések, mint „boldog bocik”, „elégedett tehenek”, nem befolyásolnak.
- [6] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 27. §-a alapján azt sérelmezte, hogy a bírósági végzés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdését.
- [7] 2.1. Az indítványozó kifogásolta, hogy a bíróság felhívta kötelező jogi képviselőt pótlására, holott a Tptv. 43/H. § (10) bekezdése értelmében ezen típusú bírósági eljárásokban nem kötelező a jogi képviselő. Az indítványozó szerint a bíróság ezen eljárása súlyos eljárási szabálysértés.
- [8] Az indítványozó álláspontja szerint a GVH eljárásában olyan súlyos hibák történtek, amelyek a keresetének megfelelő tartalmú bírósági döntést kellett volna eredményezzenek, azonban a Fővárosi Törvényszék eljárása is sértette a tisztességes eljáráshoz való jogát.
- [9] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése körében alkotmányjogi jelentőségű kérdéseknek tekintette, hogy a GVH azt állítja, hogy kötve van a bejelentéshez, miközben más kérdést is vizsgál, illetve olyan bizonyítékokat vár el a bejelentőtől, amelyeket nem kell közölnie, valamint a GVH figyelmen kívül hagyja a racionalitást és a tudományos eredményeket.
- [10] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése körében alkotmányjogi jelentőségű kérdéseknek minősítette, hogy a bíróság kifejezett kereseti kérelem ellenére indokolás nélkül hagyja helyben a hatósági döntést, illetve nem megismerhető gyakorlatra alapozó érvelést fogad el határozata alapjául és nem vezeti le, hogy a tárgybeli tényállás megfelel ezen gyakorlatnak, valamint megfelelően érvényesültek-e az eljárásjogi garanciák a bírósági eljárásban.
- [11] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése körében alkotmányjogi jelentőségű kérdésként azonosította, hogy a GVH illetve a bíróság nem indokolta meg, hogy a bejelentés egy részét miért nem vizsgálták.
- [12] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése valamint a B) cikk (1) bekezdése körében alkotmányjogi jelentőségű kérdésként jelölte meg, hogy a GVH és a bíróság eljárása csak az egyik fél által megismerhető gyakorlat szerint folyt le.
- [13] Az indítványozó előadta, hogy a GVH előtti eljárás és a bírósági eljárás oly mértékben volt észszerűtlen és jogszabálysértő, hogy az összességében már eléri a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét. Az indítványozó ezen álláspontja alátámasztására utalt arra, hogy a GVH nem a bejelentés tárgyát vizsgálta, amikor a bejelentett infrastrukturális feltételeit vette górcső alá a haszonállatok boldogsága helyett. Az indítványozó

szerint a Tptv. 43/H. § (1) bekezdése alapján nincs olyan kötelezettsége, hogy a kifogásolt magatartás jellegét minősítse, továbbá a GVH végzése és a bírósági végzés a kutatási eredményeknek ellentmondó megállapításokat tartalmaz, e körben a „boldog tehének” költői túlzásnak minősítésére utalt.

- [14] Az indítványozó kifogásolta, hogy a GVH jogi érvelését általa meg nem ismerhető gyakorlatra alapította, amelyet a bíróság elfogadott. Az indítványozó szerint ezen eljárás sérti a fegyverek egyenlőségét.
- [15] Az indítványozó álláspontja szerint a GVH végzése több olyan mérlegelést érintő kérdést tárgyal, amelyeknél nem sorolja fel a mérlegelési szempontokat, illetve számos érdemi kérdésben nem tartalmaz indokolást, például nem vizsgálta meg a „legboldogabb” kifejezés használatát.
- [16] 2.2. Az indítvány az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján azt kifogásolta, hogy az OBH utasítás 2. § 4. pont 4.3. alpontja az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésébe ütközik és ellentétes a Bszi. 163. § (1) bekezdésével, ezért sérti a Jat. 24. § (1) bekezdését.
- [17] Az indítványozó szerint az is alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, hogy az OBH utasítás 2. § 4. pont 4.3. alpontja szűkebben határozza meg az anonimizáltan kötelezően közzeendő bírósági határozatok körét, mint a Bszi., amely álláspontja szerint az Alaptörvény VI. cikkébe ütközik.
- [18] Az indítványozó előadta, hogy az OBH utasítás hivatkozott rendelkezése szerint a bírósági határozatok anonim közzététele vonatkozásában közigazgatási ügyekben a végzés nem minősül érdemi határozatnak annak ellenére, hogy a Bszi. 163. § (1) bekezdése szerint, ha a felülvizsgált közigazgatási határozatot egyfokú eljárásban hozták, és a bíróság határozata ellen nincs helye rendes jogorvoslatnak, a közigazgatási perben az ügy érdemében hozott határozatot közzé kell tenni, függetlenül attól, hogy az ítélet vagy végzés.
- [19] Az indítványozó szerint nyilvánvaló formai alaptörvény-ellenesség, hogy a bírósági végzés az OBH utasítás alapján nem megismerhető gyakorlatra alapoz, valamint sérti a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság elvét és a közérdekű adatok megismeréséhez való jogát.
- [20] Az indítványozó szerint a jogbiztonság elve azáltal sérül, hogy a bíróság nem jogszabályra alapította döntését. Kifogásolta továbbá, hogy a bírósági végzés nem indokolta meg, hogy az egyes konkrét tényállási elemek hogyan illeszthetők a korábbi gyakorlatba.
- [21] Az indítványozó álláspontja szerint az anonim módon közzeendő határozatok Bszi.-ben meghatározott köre az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 37. § (2) bekezdése szerint közzeendő adat, ezért a közzétételt a Bszi. 163. § (1) bekezdésével ellentétesen szabályozó OBH utasítás 2. § 4. pont 4.3. alpontja azáltal, hogy a Jat. 24. § (1) bekezdését sértő módon jogszabállyal ellentétes, sérti az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében biztosított jogát.
- [22] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [23] Az Abtv. 27. §-a a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [24] Az Abtv. 26. § (1) bekezdésének a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [25] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány határidőben került benyújtásra. Az indítványozó érintettek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [26] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezéseket. Az indítványozó megjelölte továbbá az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseket a B) cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, valamint az OBH utasítás 2. § 4. pont 4.3. alpontja vonatkozásában az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésének a megsértésére hivatkozott.
- [27] Az Alkotmánybíróság előjáróban arra mutat rá, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére az indítványozó által hivatkozott tartalommal nem alapítható alkotmányjogi panasz, mert az nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a B) cikk (1) bekezdése szerinti alkot-

- mányjogi panaszt csak két kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében – vizsgálja érdemben {3033/2013. (II. 12.) AB határozat, Indokolás [7]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát a B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem ezen esetekre alapította, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem felel meg az Abtv. 27. §-a szerinti befogadhatósági feltételeknek.
- [28] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglaltakat. Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik.
- [29] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja szerint a kérelem akkor tekinthető határozottnak, ha alkotmányjogi panasz esetén egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve az *e)* pont szerint egyértelműen indokolni kell, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.
- [30] Az indítványozó a bírósági végzéssel szemben az Abtv. 27. §-a alapján előadott alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét a bíróság indokolási kötelezettségének megsértésével hozta összefüggésbe, amely kifogás tartalmilag az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alá tartozik. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Következésképpen az indítványnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének megsértését állító része azért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja szerinti feltételnek, mert nem jelöli meg ezzel összefüggésben az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét.
- [31] Az indítványozó alkotmányjogi panaszának Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett része vonatkozásában az OBH utasítás 2. § 4. pont 4.3. alpont megsértését kifogásolta, amely álláspontja szerint az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésébe ütközik. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben megállapította, hogy az indítványozó ügyében eljáró bíróság nem alkalmazta az OBH utasítás 2. § 4. pont 4.3. alpontját. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján ugyanakkor, olyan jogszabályi rendelkezés felülvizsgálata kérhető, amelyet a támadott határozatot hozó bíróság a határozat meghozatala során alkalmazott, ezért az indítvány ezen része vonatkozásában nem teljesülnek az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti befogadási feltételek {3314/2018. (X. 16.) AB végzés, Indokolás [32], 3273/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [39], 3285/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [30]}.
- [32] Az alkotmányjogi panasz a bírósági végzés vonatkozásában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértése tekintetében tartalmaz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja szerinti indokolást.
- [33] 4. Az Abtv. 29. §-a értelmében alapvető feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [34] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy az alkotmányjogi panasz vizsgálatának kereteit az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az indítványban megfogalmazott kérelem és alkotmányossági indokolás jelöli ki. Következésképpen a jelen egyedi ügyben az alkotmányjogi panasz Abtv. 29. §-a szerinti vizsgálata a bírósági végzés vonatkozásában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárásból fakadó indokolási kötelezettségre és a korábbi bírói gyakorlat figyelembevételének vizsgálatára korlátozódott, mivel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában az indítvány már az Abtv. 27. §-a illetve az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem követelményének, míg az OBH utasítás 2. § 4. pont 4.3. alpontja vonatkozásában az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek sem felelt meg.
- [35] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét a bejelentés és a kereseti kérelmének elbírálatlanságára, nem kellő indokoltságára, valamint az általa nem megismerhető bírósági gyakorlat figyelembe vételére alapította.
- [36] Az alkotmányjogi panaszban előadott kérdést a bíróságok indokolási kötelezettségét érintően az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésként értékelte (Indokolás [21]). Következésképpen az indítványban felvetett elvi jelentőségű alkotmányjogi kérdés tárgyában az Alkotmánybíróság már korábban állást foglalt {3130/2015. (VII. 9.) AB végzés, Indokolás [13]}.

- [37] Az Alkotmánybíróság eljáráiban hangsúlyozza, hogy az indítványozó által felsorolt és általa ekként minősített alkotmányjogi jelentőségű kérdések önmagukban nem, csak abban az esetben eredményezhetik az alkotmányjogi panasz befogadását, ha egyidejűleg az Alkotmánybíróság alapvetőnek is minősíti.
- [38] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapját képező végzés vonatkozásában megállapította, hogy a bíróság végzésében részletesen, a konkrét jogszabályhelyek megjelölésével megindokolta, hogy a GVH-t a bejelentéses eljárásban a kellő valószínűsítés szintjéig terheli eljárási kötelezettség, a rendelkezésre álló adatokat ezen keretbe figyelemmel megfelelően értékelte és az indítványozó által kifogásolt állításokat az Fttv. 4. § (3) bekezdése alapján azért nem tekinti a fogyasztói magatartás torzítására alkalmasnak, mert azok túlzó, nem szó szerint értendő, szubjektív kijelentések.
- [39] Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy a GVH végzése egyáltalán nem tesz említést korábbi bírósági gyakorlatról, míg a bírósági végzés általános jelleggel utal ugyan a bírói gyakorlatra, azonban az indoklásában tételesen a releváns jogszabályhelyekből vezeti le döntésének jogi indokait. Következésképpen azon okból, hogy a bíróság az indítványozó érvelésétől eltérő álláspontra helyezkedett, nem állapítható meg, hogy az indítványozó erre vonatkozó kereseti kérelmét a bíróság nem bírálta el, végzését nem indokolta, illetve olyan bírói gyakorlatra alapozta, amely az indítványozó előtt nem volt ismert.
- [40] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabály-sértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3090/2017. (IV. 28.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [41] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére a GVH végzésének és a bírósági végzés indoklásának hiányával összefüggésben arra is hivatkozott, hogy bizonyos mérlegelési szempontokat azok nem soroltak fel, illetve az eljárási garanciák érvényesülését nem biztosították, azonban az e körben felhozott állításait nem igazolta, holott az Abtv. 52. § (6) bekezdése értelmében az indítvány mellékleteként meg kell küldeni azon dokumentumokat is, amelyek az indítványban foglaltakat igazolják. Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint „a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [42] Az indítványozó kifogásolta továbbá, hogy a GVH – amely értelmezést a bírósági végzés jóváhagyott – megkövetelte tőle a kifogásolt magatartás jellegének minősítését, miközben a Tptv. 43/H. § (1) bekezdése alapján nem terheli ilyen kötelezettség. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a Tptv. 43/H. § (1) bekezdése kifejezetten úgy fogalmaz, hogy a bejelentési úrlapnak – többek között – tartalmaznia kell a feltételezett jogsértés megjelölését is. Következésképpen a bejelentőnek erre vonatkozó információkkal is szolgálnia kell, amennyiben a Tptv. 43/H. § (1) bekezdése alapján bejelentéssel él a GVH-hoz. Tekintettel arra, hogy a GVH által megkövetelt információk szükségességének értékelése törvényességi kérdés, az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel ennek megítélésére. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően nem vizsgálja azt sem, hogy az indoklásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5], 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [43] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a Tptv. 43/H. § (10) bekezdése értelmében a bejelentés tárgyában hozott GVH végzéssel szemben indult közigazgatási perben a jogi képviselet nem kötelező, ugyanakkor az indítványozó e tekintetben pusztán eljárási szabálysértésre hivatkozott, kifogását e tekintetben nem hozta alkotmányjogilag értékelhető összefüggésbe a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmével. Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy önmagában valamely perbeli eljárási szabálysértés nem eredményez automatikusan alapjogsérelmet.
- [44] Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az eljáró bíróság az indítványozó jogértelmezésétől eltérően értelmezte az alkalmazott anyagi és eljárásjogi normákat, amely önmagában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét. Az indítványozó a támadott bírósági végzés alaptörvény-ellenességét egyebekben nem indokolta, az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben, alkotmányos

jelentőségű eljárási szabályok érvényesülését érintő kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni.

- [45] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt – részben a határozott kérelem követelményeinek való meg nem felelés, részben pedig az Abtv. 26. § (1) bekezdésében, illetve a 27. §-ban foglalt, valamint az Abtv. 29. §-a szerinti befogadási feltételek teljesülése hiányában – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2019. május 7.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1367/2018.

